

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אלה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-05-56863 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1

בפני כב' השופט בדימוס משה מכליס
חברת ועדה – גב' יהודית אבניאלי, חינוך
חברת ועדה – גב' שושנה לניר, קרימינולוגית
מזכירת הוועדה – גב' מירי ששון
נציגת שב"ס – גב' דנה אבוטבול

מבקש (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איילת קדוש והמתמחה חן בן שושן

2

החלטה

3

4 לטענת ב"כ המשיבה, מרצה האסיר מאסר ראשון בפועל לתקופה של 18 חודשים, וכן ריצה מאסרים
5 קודמים בעבודות שירות כולם בעבירות תעבורה וזאת לאחר שהורשע בנהיגה בזמן פסילה וללא
6 ביטוח.

7

8 בדיקת הרישום הפלילי של האסיר מגלה שאין זה מאסרו הראשון, שכן בשנת 2001 נידון למאסר של
9 7 חודשים בעבירות רכוש ברכב, נידון למאסר של 6 חודשים בעבודות שירות בגין ריבוי עבירות רכוש
10 ברכב, בשנת 2017 נידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהורשע בנהיגה תחת השפעת
11 סמים/אלכוהול, בשנת 2017 נידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהורשע בנהיגה בזמן
12 פסילה.

13

14 ב"כ המשיבה מתנגדת לשחרורו המוקדם של האסיר.

15

16 ב"כ המשיבה מגישה ר"פ בעניינו של האסיר.

17

18 ב"כ המשיבה מגישה עמדת מטא"ר המתנגדים לבקשה.

19

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אלה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-05-56863 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 ב"כ המשיבה מגישה חמ"ן סודי של שב"ס בעניינו של האסיר.

2
3 טוענת ב"כ המשיבה כי האסיר טען שקיבל את רישיונו בחזרה מרשות הרישוי וסבר שיכול היה לנהוג
4 אך בית המשפט דחה טענתו זו וכך גם ערכאת הערעור בבית המשפט המחוזי.

5
6 טוענת ב"כ המשיבה לחומרת העבירה.

7
8 טוענת ב"כ המשיבה כי התנהגותו של האסיר בכלא איננה ראויה לאור חמ"ן שב"ס.

9
10 טוענת ב"כ המשיבה כי האסיר לא עבר כל הליך טיפולי בתחום התעבורה למרות שהוצע לו אך הוא
11 סירב בטענה שהוא מבקש לעבור לכלא במרכז או בצפון.

12
13 מפנה ב"כ המשיבה לעמדת רש"א שלא מצאה את האסיר מתאים להכנת תכנית שיקום מטעמה.

14
15 טוענת ב"כ המשיבה כי לא יהיה בכוחה של תכנית השיקום הפרטית לאיין את המסוכנות, שכן היא
16 איננה נותנת מענה בתחום התעבורה.

17
18 ב"כ האסיר עותר להורות על שחרור האסיר תחת תכנית השיקום הפרטית.

19
20 שב בא כוח האסיר כי העבירה נעברה מתוך טעות של האסיר שקיבל את רישיונו בחזרה מרשות
21 הרישוי.

22
23 טוען בא כוח האסיר לרקע האישי של האסיר.

24
25 טוען בא כוח האסיר כי אי שילובו של האסיר בתחום התעבורה נבע מהחלטות של שב"ס שלא להעביר
26 אותו בית סוהר.

27
28 טוען בא כוח האסיר שהאסיר שולב בהליכים טיפוליים וזאת על פי הדיווח של קצינת החינוך בדוח
29 המנהל.

30
31 טוען בא כוח האסיר כי יש בכוחה של התכנית הפרטית לאיין את מסוכנותו של האסיר.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אלה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-05-56863 (אסיר) נ' מדינת ישראל

הוועדה שמעה דברים מפי האסיר.

באשר להתנהגותו של האסיר בכלא – מונחות בפנינו שתי ידיעות מודיעיניות שהן בגדר מידע בלבד ולפיכך קובעת הוועדה כי התנהגותו של האסיר בכלא תקינה.

באשר למידת מסוכנותו של האסיר לציבור באם ישוחרר האסיר – מונחים בפנינו דוחות העו"ס, דוח רש"א ותכנית השיקום הפרטית.

העו"ס בחוות דעתו מיום 11.8.20 מפרט את הרקע האישי והמשפחתי, היחס לעבירה והתפקוד במאסר.

מציין העו"ס את טענת האסיר כי קיבל את רישיונו ממשד הרישוי וסבר שסיים את תקופת הפסילה.

מציין העו"ס כי האסיר זקוק לטיפול בתחום התעבורה וכישורי החיים והייתה כוונה להעבירו לבית סוהר אחר, אך בשל הקורונה הופסקו ההעברות וכאשר הוצע לו להשתלב בטיפול, הוא סירב בטענה שהוא ממתין להעברה למרכז.

מציין העו"ס שהאסיר מוכן להשתלב בטיפול בתחום התעבורה רק בתנאים שלו.

מסכם העו"ס כי האסיר אינו משולב בתעסוקה או בחינוך וכאשר שולב בתעסוקה הפסיק אותה כעבור מספר ימים.

בעדכון עו"ס מיום 12.10.20, מתוך דוח המנהל, שב העו"ס ומציין שהאסיר ביקש להעביר אותו למחלקת התעבורה בבית סוהר חרמון, הוא הופנה ולא התקבל מסיבות מנהלתיות.

רש"א במסמך הערכת ההתאמה, הגיעה למסקנה שאין מקום להכין תכנית בעניינו של האסיר.

מציינת רש"א שהוצע לאסיר להשתלב במחלקה לעבירות תעבורה, כאשר תחילה הסכים אך לאחר מכן סירב וכיום הוא מתמקד ברצון לעבור לבית סוהר במרכז או בצפון.

מציינת רש"א שישנם פערים בין האופן שבו האסיר מציג את עצמו לאופן שבו הוא מתנהל במיוחד בתחום התעבורה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אלה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-05-56863 (אסיר) נ' מדינת ישראל

סבורה רש"א שהאסיר ללא תובנה הולמת לחומרת מצבו.

עיון בגזר הדין של האסיר מלמד על התרשמות שירות המבחן מהאסיר.

שירות המבחן סבור כי האסיר נוטה להשליך על גורמים חיצוניים את התנהלותו העבריינית.

מתרשם שירות המבחן שהאסיר מכחיש בעייתיות ונזקקות ואינו רואה תועלת בקשר עם שירות המבחן.

בית המשפט השלום לא קיבל את טענתו של האסיר לגבי טעות בעובדה.

גם בית המשפט המחוזי בערעור דחה טענתו זו של האסיר.

בפסיקה נקבע כבר כי מי שנוהג תחת פסילה ושב ונוהג תחת פסילה, מצביע על מסוכנות לציבור וכאמור, לחובתו של האסיר, הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה תחת פסילה, כאשר בגין האחת נידון למאסר ובגין האחרת למאסר מותנה.

עיון בתכנית השיקום הפרטית המוצגת לוועדה, מגלה כי כל מה שהיא מציעה הוא טיפול פרטני ושילוב בקבוצה טיפולית של אסירים משוחררים.

לא נראה מתוך התכנית כי יש שם טיפול ייעודי בעל משמעות בתחום התעבורה.

לסיכום, לפנינו אסיר אשר התנה תנאים לצורך שילובו בטיפול בתחום התעבורה, העברתו לבית סוהר במחוז המרכז או בצפון.

בפנינו אסיר אשר טענתו לטעות בעובדה נדחתה על ידי בית המשפט.

לפנינו אסיר שלא עבר הליך טיפולי בתחום התעבורה ותכנית השיקום הפרטית אין בה כדי לתת מענה של ממש בתחום זה.

אשר על כן מגיעים חברי הוועדה למסקנה שלא יהיה בכוחה של התכנית הפרטית לאיין את המסוכנות.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אלה
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 20-05-56863 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5

6

חברי הוועדה מגיעים למסקנה כי שחרורו של האסיר מסכן את הציבור ועל כן נדחית בקשתו.

לפרסם את ההחלטה ללא שמו של האסיר.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשפ"א, 14/10/2020 במעמד הנוכחים.

גב' יהודית אבניאלי,
חברת וועדה

גב' שושנה לניר,
חברת וועדה

משה מכליס,
שופט (בדימוס)

גב' דנה אבוטבול,
נציגת שב"ס

7